

Maranatha Mare

december 2025 / januari 2026

Jaargang 52 No 10

IMMANUEL

VREDEVORST

Laat de hele mensheid horen
een Kind is ons geboren
Wonderlijk nieuw leven
een Zoon is ons gegeven
de Redding en verlossing
nieuw geboren Koning

De Koning is gekomen
in een beestenstal
wonder van genade
die Hij geven zal
juichend en zingend
geven we Hem alle eer.

ZALIGMAKER

- Leo Heuvelman -
christelijkegedichten.com

MORGENSTER

Drempeltijd

We staan weer op het punt de drempel over te stappen, van “Oud” naar “Nieuw”. In onze wereld is het een tijd die vaak draait om vuurwerk, feesten en goede voornemens. Maar we kunnen daar een veel diepere betekenis in vinden.

Het "Oud" staat voor het jaar dat achter ons ligt. Misschien was het gevuld met zegeningen en vreugde, maar ongetwijfeld ook met mislukkingen, spijt, en momenten waarop we tekortschoten in onze relatie met God en met elkaar. Paulus herinnert ons aan het belang van loslaten (2 Kor 5:17):

Daarom, als iemand in Christus is, is die een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.

Dit is onze troost en onze opdracht: wij hoeven de last van het oude jaar niet mee te slepen. We mogen alle wrok, alle teleurstellingen, en alle fouten achterlaten bij het kruis.

Het “Nieuw” is niet slechts een kalenderjaar; het is de belofte van God. Een nieuw begin, elke ochtend opnieuw. In het nieuwe jaar mogen we ons richten op de nieuwe schepping die we in Christus zijn. We kunnen de drempel over stappen met drie maal “nieuw”:

- *Nieuwe focus*: ons hart en onze ogen richten op Jezus Christus, de Gever van alle goede gaven.
- *Nieuwe kracht*: de Heilige Geest vragen om ons te leiden en ons de kracht te geven om de voornemens te maken die Gods wil weerspiegelen, in plaats van slechts onze eigen ambitie.
- *Nieuwe hoop*: dat de hoop die wij hebben, niet gebaseerd op onze prestaties in het nieuwe jaar, maar op de onveranderlijke trouw van God.

We kunnen deze overgang ingaan met de woorden van Paulus uit Filippenzen 3:13-14:

Ikzelf denk niet dat ik het al gegrepen heb, maar één ding doe ik: vergetend wat achter me ligt en mij uitstrekkend naar wat voor me ligt, jaag ik naar het doel, de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus.

De drempeltijd is een tijd van nadenken, overwegen en onderscheiden: wat we achterlaten en waar we ons naar uitstrekken.

Een gezegend en hoopvol Nieuwjaar toegewenst!

Gebed voor de drempeltijd

God, aan het einde van dit jaar danken wij U voor elke dag, elke zegen, en ook voor de lessen die schuilgingen in de beproevingen.

Wees ons genadig dat we met een nieuw hart de drempel over stappen. We vragen om uw leidende hand in het nieuwe jaar. Vul ons met uw Heilige Geest, zodat we blijven groeien in geloof, hoop en liefde. Geef ons de wijsheid om de goede keuzes te maken en onszelf te geven in uw dienst.

Mogen wij in het nieuwe jaar dichterbij U leven dan ooit tevoren. Amen.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Gemeenteleden en familie en vrienden die ons zijn voorgedaan in 2024/2025:

- George Mijne – 15 april 2025
- Linda Steinmann – 3 juni 2025
- Wilna van Wyk – 11 juni 2025
- Anja Smit – 21 september 2025
- Marja Willemse – 16 oktober 2025 (uitvaartdienst vrijdag 5 dec om 11:00 in onze kerk)

Marjan van Zee was in het ziekenhuis met Covid-19, maar is gelukkig weer thuis om verder te herstellen. Sterkte en beterschap!

Op 12 november om 16h00 is Noah Smal, zoon van Marcel en Manon en kleinzoon van Frouk geboren in Assen in Nederland. Gefeliciteerd Frouk met je derde kleinkind en veel plezier straks als je over het Kerstseizoen op bezoek gaat.

Wij groeten Janny van den Eikel en ook Richard Steinmann die meeleven met onze gemeente via de Mare:

Berichtje van de Financiële Commissie (FINCOM)

(Marco van Wieringen, Yolanda Dreyer, Tanya van Wyk, Ferry van der Kuil en Ellen van der Kuil)

Wij zijn een onderhandelingsproces begonnen met een kerkgroep: Lutheran Church, om onze kerk te huren op zondag voor hun eredienst en bij gelegenheid van onze zalen.

De onderhandelingen zijn al gevorderd en wacht nog op het officiële huurcontract en ondertekening daarvan. Als het alles goed loopt beginnen zij in januari 2026. Hun eredienst zal om 12h00 beginnen.

Als er vragen zijn kunt u bij FINCOM leden terecht.

Terugblik op 2025

Wij hebben met z'n allen door het afgelopen jaar, elkaar ondersteund en bemoedigd en van alles meegemaakt:

- wij mochten een nieuwe lid in de familie verwelkomen: welkom Gerhard Botha!
- wij hebben afscheid moeten nemen van 5 geliefden
- er was een diagnose van longemfyseem maar genoeg kans om te verbeteren en het proces te stoppen
- er was een diagnose van kanker en daarmee samen succesvolle operatie en totale verwijdering van de kanker
- er was een diagnose van kanker in de botten, gevolgd door radiatie en daarmee samen een chemo kuur die super slecht viel, maar ook een chemokuur die nu schijnt aan te slaan, maar wel de immuun system op super laag pitje zet
- er waren feestelijke kroon verjaardagen en gewone feestelijke verjaardagen om te vieren dat er nog een jaar bij mocht komen
- er wordt vol verwachting uitgekeken naar het zevende kleinkind van Eddie en Joke in december
- er waren ook avonturen naar Roemenië, Portugal, Madeira, en Utrecht
- de engelen waren aan het werk en wij kregen een verzoek voor het huren van onze kerk, wat ons het broodnodige extra inkomen zal voorzien

Zoals het leven maar is, waren er veel zegeningen, veel verdriet, veel pijn en ongemak en eenzaamheid. Ik heb de volgende verzen meegekregen in de afgelopen moeilijke jaar en ga daarmee verder het nieuwe jaar in:

Habakuk 3:17-19

Al zou de vijgenboom niet bloeien en de wijnstok geen druiven opleveren, al zou de oogst van de olijfboom teleurstellen en de akker geen voedsel geven, al zouden alle schapen uit de schaapskooien verdwenen zijn en geen runderen meer in de stal staan, tóch zal ik mij verheugen in de HERE en juichen over God die mij redt! De Oppermachtige HERE is mijn kracht, Hij maakt mij lichtvoetig als een hert en brengt mij veilig over de bergen.

Voettekst

Ik gebruik af en toe een treffende vers of gezegde in de voettekst van de Mare, en ik vroeg mij vaak af of lezers er achter kwamen. Tot ik een keer in gesprek was met een zeer gewaardeerde belangstellende van onze gemeente en dat

hij zei dat het voor hem bijzonder was. Dus Rob Calmer dit is voor jou en wij zien je DV weer in januari als jullie op jaarlijkse bezoek komen.

HET STANDBEELD

Kerstverhaal van Marianne Witvliet

Er is geen ontkomen aan. Arthur weet dat ik op Corsica ben in verband met een fotoreportage van het eiland, want via een kennis heeft hij vooraf laten weten dat hij er ook zal zijn, vanwege zaken. Na een reis met veel vertragingen lange overstaptijden, zit ik in de enige stoel die mijn kamer rijk is bij te komen. Mijn koffer is nog dicht, als de telefoon gaat.

'We gaan op kerstavond dineren.' Geen vraag, een vaststelling, als gaat het hier om een volgend agendapunt. Vanzelfsprekend verwachtte ik zijn telefoontje. Ik ken Arthur al vanaf mijn jonge jaren. Onlangs is hij voor de tweede keer gescheiden en ik ben sinds drie jaar weduwe. Niets hebben wij gemeen, behalve onze herinneringen. Geen man bij wie ik mij zo onbevangen voel als bij hem. Geen man om aan te raken, wat mij betreft. Wel iemand om over na te denken, telkens weer.

'Ben jij het, Arthur?' 'Natuurlijk, Lea, wie anders?'

Ik zie hem voor me. Lang en donker. Een stevig lichaam. Ongedurig. Terwijl hij mij belt, zal hij ondertussen in zijn agenda schrijven of zijn glas volschenken.

'We eten op het plein in Ajaccio, je weet wel, die tent met die gestreepte luifels en die palmen.' Ik ken het. De 'tent' is een chic restaurant met een Michelinster. Ineens staat het mij tegen. 'Kan het een tikje eenvoudiger? Jij bent misschien gewend in tonnen te denken, maar ik in tientjes.' Mijn stem klinkt ongewoon scherp. Hij reageert charmant. Een Arthur kan grof en mondain zijn, maar ook zeer hoffelijk.

'Het is kerstavond, Lea. Maak je niet bezorgd, ik betaal. Bovendien heb ik al besproken.'

Even krijg ik neiging om te zeggen dat ik niet kan, dat ik voor die avond andere plannen heb. Maar ondertussen valt mijn blik op de beige-bruine gordijnen van mijn hotelkamer, die zijn verschoten tot een kleur die nog het meest doet denken aan vuil afwaswater. Ik hoor de druppende kraan in de badkamer. De voetstappen en de stemmen in de kamer boven mij. Het hotel heeft twee sterren, niet genoeg voor een overvloed aan comfort en gezelligheid. Arthur zit ongetwijfeld in een suite met uitzicht op zee en een zwembad waarvan hij geen gebruik zal maken. 'Dan valt er weinig meer te kiezen. Ja, ik verschijn in tenue de ville, ik weet het onderhand wel.'

Hij grinnikt en verbreekt de verbinding.

Om hem toch een plezier te doen, kleeid ik mij in stemmig zwart. Een broche op mijn schouder, afkomstig van een Nederlandse overgrootmoeder die klederdracht droeg en in haar lange leven zelden of nooit een restaurant bezocht. Arthur wacht mij op in een donker maatpak dat hem van een uitstraling voorziet die hij mist in vrijetijdskleding. Hij zit bij het raam achter een dubbele whisky. Het restaurant in de hoofdstad Ajaccio biedt uitzicht op een pleintje dat gedomineerd wordt door Napoleon Bonaparte. Hij zit in brons gegoten te paard. De schijnwerpers geven hem een goudgroene glans, waardoor de keizer eenzaam oogt.

De klein uitgevallen Corsicaan kijkt niettemin arrogant en werpt een koele blik in de richting van de zee, die tussen de huizen door 's zomers de zon weerkaatst. Ik had een documentaire over Corsica gezien waarin een gids vertelde dat de moeder van Napoleon, zelfs toen hij al keizer was, hem nog regelmatig ongezoeten de les las. Als de mens drie karakters heeft, – dat wat hij heeft, dat wat hij denkt dat hij heeft en dat wat anderen denken wat hij heeft – was het wel van toepassing op Napoleon.

Ik herinner mij nu andere decors in het bijzijn van Arthur. Aan zijn zijde heb ik vanaf een terras of vanuit een restaurant al eens uitzicht gehad op Alexander de Grote, op Dostojewski en op Leonardo da Vinci. Ik kijk hem aan. Ooit zaten we zondag aan zondag naast elkaar in de kerkbank. Onze Bijbels opengeslagen voor ons. “Mijn God U zoek ik met verlangen, Zo ras wij 't morgenlicht ontvangen.” Onze stemmen vlochten zich door elkaar. Mijn lichte alt wond zich om zijn warme tenor, zoals de ranken van de kamperfoelie in het bos dat aan onze achtertuinen grensde.

Onze wederzijdse ouders waren bevriend tot de dood van onze vaders en mijn moeder. Zijn moeder leeft nog, zij het zwak en hoogbejaard. Arthurs geloof verdampde in latere jaren tot een vaag besef dat er een God bestaat die vooral vergevingsgezind is als je niet naar de kerk gaat.

‘Een wandeling in de storm levert meer op dan een lange preek.’ Ik zit zondag aan zondag onder Gods woord, al kent mijn geloofsleven dalen en ik heb me vanuit een dergelijke diepte wel eens afgevraagd wat het verschil is tussen Arthur en mij. Pas nu ik naar het standbeeld van Napoleon kijk, besef ik dat ik hem minder goed ken dan ik altijd dacht.

Arthur bestelt een glas droge, witte wijn voor mij en toast op ons verblijf op het eiland, niet op onze gezondheid. Hij ruikt aan de whisky en neemt voorzichtig een slok, die hij met zijn ogen dicht opdrinkt. Het ziet ernaar uit dat hij aan de vermogende Europeanen denkt waarvoor hij hier een zeilrace organiseert. Zichtbaar genietend houdt hij zijn glas tegen het licht. ‘Je wilt niet weten het

kost, die zeilrace. Het gaat om boten met een bemanning van pakweg dertig personen.' 'Ik geloof niet dat ik het wil weten,' zeg ik. En een beetje venijnig: 'Ik had een klein restaurantje op het oog voor deze avond, met uitzicht op zee, waar je de golven tegen de rotsen hoort klotsen en het hele diner minder kost dan jouw aperitief.' 'Het wordt groots en meeslepend', zegt hij met zijn ogen dicht. En in de ban van zijn visioen: 'Dineren doe je bij voorkeur in het hart van een metropool, maar bij gebrek daaraan, ten minste in een stad.' 'Met uitzicht op een standbeeld,' zeg ik. Hij kijkt peinzend naar buiten.

'Ja, Napoleon. Ik hou van de groten der aarde. Waar ik een hekel aan heb, is het soort standbeeld daar voor het raam. Die vent met die evangeliekrantjes, die mijn uitzicht op Napoleon bederft.'

Het is koud en begint zowaar aarzelend te sneeuwen. Ik verheug mij ineens op de fotoreportage, op een wandeling door de dichtbegroeide maquis. 'Ik erger me groen aan die kerel,' herhaalt Arthur. 'Staat daar het evangelie uit te delen. Voor een restaurant als dit! Dat is net zoiets als een knakworstverkoper voor het Hilton. Laat hij bij de kroeg gaan staan, waar het soort mensen uit komt dat een pasklaar antwoord wil op alle ellende in hun leven.' 'Die komen hier niet denk je?' 'Kom op, Lea, als je gaat dineren ben je niet in de stemming om op de stoep je levensvragen ter discussie te stellen.'

Ik had de man gezien. Hij stond een beetje verkleumd zijn folders aan passanten en bezoekers van het restaurant uit te reiken. Hij was vriendelijk en wat me vooral opviel: beleefd. Ik had een folder aangenomen en in mijn tas gestopt. Toen ik hem geld had willen geven, weigerde hij. Vervolgens bedankte hij mij in plaats van ik hem. 'Ik wist niet dat jij je zo kon ergeren aan een voorbijganger,' zeg ik. 'Die man is zo weer weg. In tegenstelling tot Napoleon, die blijft hier nog wel even staan.'

Arthur kijkt me taxerend aan. 'Ben je moe?' 'Ik stoor me aan jouw bevlogenheid voor een dode en je minachting voor een levende die zijn hart lijkt te volgen.' 'Kom, kom. Maar nu je het zegt, Napoleon biedt een aardig uitzicht.' Hij zegt het achteloos. Juist daardoor verdenk ik hem ervan dat dit decor niet toevallig is. De kleding, de wijnkaart, het plein met een standbeeld, alles is met zorg gekozen en nooit is het me opgevallen. Ik bekijk hem ineens met andere ogen. 'Het zou mij gestoord hebben als er iemand stond die dronken was of zich misdroeg,' kan ik niet nalaten te zeggen. Arthur maakt een geïrriteerd gebaar.

'Laten we van plaats verwisselen, dan zit ik met mijn rug naar het raam. Anders zie ik mezelf nog opstaan om te zeggen dat hij moet ophoepelen.'

'Dat klinkt weinig tolerant op kerstavond.' 'Na mijn laatste scheiding is het bergafwaarts gegaan met mijn verdraagzaamheid,' zucht Arthur en wenkt de ober voor een verversing.

'Het spijt me. Jij geeft me altijd het gevoel thuis te zijn, dan laat ik me even gaan.' Hij wijst met zijn duim over zijn schouder naar achteren. 'Laten we het over de keizer hebben. Typische Corsicaan natuurlijk, Napoleon. Als hij nog leefde, zou hij elke dag zijn moeder bellen. Maar weet je wel hoe geniaal hij was? Georganiseerd tot in zijn vingertoppen. Na elke gewonnen veldslag liet hij een stuk aan het huis van zijn ouders bouwen. Ben je er wel eens geweest?' 'Ik hoop er eind van de week naartoe te gaan.'

'Een dergelijke man verdient in elke zichzelf respecterende hoofdstad een standbeeld.'

'Hij stond anders ook bekend als een hoogmoedige wreedaard en ten slotte is hij tamelijk roemloos aan zijn einde gekomen,' zeg ik en kijk naar de evangelist, die vriendelijk knikt naar een voorbij huppelend kind aan de hand van zijn vader.

Ik denk aan vroeger. Aan de tijd dat we zelf huppelende kinderen waren en we in bomen klommen of hutten bouwden tijdens een picknick. Onze hutten waren kastelen. Ik zie Arthur nog voor me, hoe hij met de zwaarste takken sleepte en zich verbeeldde dat hij King Arthur in eigen persoon was. Hij had zelfs op een warme nazomermiddag eens een krans gemaakt van beukenbladeren. Nu treuren hij en ik ieder op onze eigen wijze in een leeg huis dat niets meer heeft van de glorie die onze geïmproviseerde kastelen hadden. Ik ben zo in gedachten, dat ik niet merk dat Arthur zwijgt.

Ik schud wakker uit mijn dagdromen door een merkwaardig geluid, alsof Arthur in slaap is gevallen en snurkt. Als ik traag omkijk, zie ik dat het glas uit zijn hand glijdt en hij bezig is om langzaam maar zeker slagzij te maken, alsof hij zelf een enorm zeilschip is dat het tegen wil en dank moet afleggen tegen een vliegende storm.

Ik moet een gil hebben gegeven, want ik zie mensen opstaan, ik hoor stoelen schuiven. Stemmen verheffen zich, iemand roept om hulp. In een flits zie ik ook door het raam dat de evangelist zich omdraait.

Arthur ligt op de grond, terwijl de evangelist hem een hartmassage geeft en af en toe kort beademt. Hij is haastig binnengekomen, heeft mensen opzij geduwd en deskundig de leiding genomen. Om meer ruimte bevelen. Ik kijk naar Arthur. Groots en meeslepend, dreunt het door mijn hoofd.

Boven het geroezemoes uit hoor ik de sirenes van een snel naderende ambulance. Ik voel hoe ik sta te trillen en zoek steun in de vensterbank. Ik

stamel tegen God met mijn hoofd naar beneden, op de rug van de man gericht die Arthur zojuist nog verwenste. Stel dat hij hem had weggestuurd, denk ik, dat hij naar buiten was gelopen om hem te vertellen dat hij de gevel van dit restaurant ontsierde met zijn aanwezigheid. Ik zie hoe het zweet van de slapen van de man naar beneden drupt, in de kraag van zijn jas verdwijnt. Hij heeft zijn mouwen opgestroopt. Zijn handen liggen over elkaar ter hoogte van Arthur's borstbeen.

Om ons heen heerst een beklemmend stilzwijgen. Ik kijk achterom naar buiten en zie hoe her en der verspreid de folders van de evangelist op de stoep liggen. Hij moet ze in grote haast van zich hebben afgegooid. Iemand bukt zich om er een op te rapen. De verspreiding van het evangelie gaat gewoon door.

Ik durf me nauwelijks te bewegen en luister naar de adem van de man die Arthur tot leven probeert te wekken. Zou hij dood zijn? Is dit een zinloze pantomime? Hoe lang kan iemand zonder adem? De ambulance staat met blauw flikkerlicht voor het raam en laat ijskoude schaduwen over Arthur's bleke gezicht glijden. Verpleegkundigen komen binnen. Iemand neemt de hartmassage over. De evangelist komt overeind en wankelt.

Hij lijkt moeite te hebben met de werkelijkheid om hem heen. Ik schuif een stoel bij. 'Ik haal wat water voor u,' zeg ik. Als ik terugkom, is het ambulancepersoneel bezig Arthur op een brancard te tillen. 'U hebt goed werk geleverd, er zit weer beweging in,' hoor ik iemand tegen de evangelist zeggen. 'Mag ik mee?' vraag ik. 'Bent u zijn vrouw?' 'Een vriendin.' 'Als u tegen een stootje kunt, mag u mee. We garanderen geen goede afloop.' Ik vraag de evangelist naar zijn naam. 'Mijn naam en adres staan op de folder,' zegt hij. 'Die heeft u meegenomen, nietwaar?' Ik knik en loop achter de brancard aan naar buiten, waar Napoleon het incident onbewogen gadeslaat.

Tegen de ochtend word ik binnengelaten op de intensive care. De cardioloog zegt dat Arthur het niet had gered zonder reanimatie. Zijn kransslagader zat nagenoeg dicht, ze hebben een aantal omleidingen moeten maken. De komende 24 uur zal moeten blijken of hij het redt, zegt hij. Arthur ligt zwaar ademend aan een zuurstofapparaat. Meters geven zijn hartslag aan en registreren lichaamsfuncties met gifgroene grafiekjes. De specialist geeft geduldig uitleg. Een infuus met bloedverdunners druppelt via een bloedvat naar binnen. Aan de andere kant van het bed hangt een zak met bloed klaar. Onder de deken vandaan sijpelt urine via een slang in een plastic zak die aan het bed is opgehangen. Ze hebben over Arthur een groen katoenen operatiejasje gelegd. Geen tenue de ville. Een verpleegkundige belooft me te

bellen als hij uit de narcose bijkomt en ik ga naar het hotel en word pas wakker tegen lunchtijd.

Ik bel het nummer op de folder die in mijn tas zit en als ik de evangelist aan de lijn krijg, leg ik hem uit dat zijn deskundig ingrijpen levensreddend is geweest. Dat als het alsnog fataal afloopt, het niet aan hem ligt, maar aan complicaties van de operatie. 'Wens hem Gods zegen toe,' zegt hij vriendelijk.

Ik zit naast het bed als Arthur aan het eind van de volgende middag bijkomt. Hij kan nauwelijks spreken. 'Dat was een goedkoop dinertje, gisteravond,' zeg ik zacht en leg mijn hand op die van hem, voorzichtig vanwege het infuus. 'Op het nippertje?' vraagt hij fluisterend. Ik knik. 'Je bent er nog.'

'Ik droomde over ons dorp,' zegt hij. Ik moet me diep vooroverbukken om de korte zinnnetjes tussen het zware ademen door op te vangen. 'Ik liep door het bos. Het was zomer. Ik hoorde het knappen van dennenappels. Zag zaden dwarrelen. Rook hars en kamperfoelie. Zag ons zitten in de kerk, naast elkaar.' Hij draait zijn hoofd weg. Ik durf mij nauwelijks te bewegen, woordeloos. 'Een psalm. Een zin met verlangen,' fluistert hij.

Nu ben ik het die in de heftige stromen van mijn leven zoek naar onze gezamenlijke Bron. Ik hoor scherpe stemmen op de gang, het geluid van wielen op het marmoleum. Alweer een leven in de branding.

'Mijn God U zoek ik met verlangen.

Zo ras wij 't morgenlicht aanschouwen,' zeg ik met onvaste stem. Zacht begin ik te zingen. 'De dageraad is hier een openbaring', zeg ik later. 'Ik heb het vanmorgen dag zien worden. De zon klom rozerood omhoog en liet het zeewater blozen.' Het is lang stil. Ik wil opstaan. 'Blijf nog even.'

'In dat restaurant van jou had niemand mij kunnen reanimeren,' zegt hij dan moeizaam en met een vleugje humor. 'Het was bij de prijs inbegrepen. Deskundig personeel.' Hij laat doodmoe zijn hoofd achterover zakken. Ik durf het nog niet aan. Ik zeg het hem pas op de dag dat hij uit het ziekenhuis wordt ontslagen. Tien kilo lichter, tien jaar ouder, tien keer minder zelfverzekerd. Het nieuwe jaar is begonnen.

'Het deskundige personeel deed ondanks de Michelinster, niets,' zeg ik vlak voor ik vertrek zo terloops mogelijk. 'Hoe bedoel je dat?' 'Zoals ik het zeg. De man van wie jij vond dat hij jou het uitzicht op Napoleon benam, kwam binnen om je te reanimeren.' Ik leg de folder op bed. 'Zijn telefoonnummer staat achterop,' zeg ik. Het blijft lang stil. Dan grijpt hij mijn handen.

Marianne Witvliet

<https://www.eo.nl/artikel/het-standbeeld-een-kerstverhaal-van-marianne-witvliet>

Dit kerstverhaal komt uit de bundel 'Langverwacht'

**Kersfees kom, Kersfees kom –
gee aan God die eer.
Skenk ons 'n helder Somerkersfees
in hierdie land, o Heer.**

- Koos du Plessis

- Koos du Plessis

Dienstrooster december 25 / januari 2026			
	zondag 7 dec	zondag 14 dec	zondag 21 dec
1	Ferry van der Kuil	Eddie de Jong	Hilda Herholdt
Bloemen	Ellen van der Kuil	Joke de Jong	Peggy Mijne
Koffie Schenken	Priscilla Ndlovu		
Trakteren	Gerhard Botha		
	donderdag 25 dec	zondag 11 januari	zondag 18 januari
1	Ferry van der Kuil	Ferry van der Kuil	Jan Willem Hoorweg
Bloemen	Emmy Reinten	Ellen van der Kuil	Helena Nieuwoudt
Koffie schenken		Priscilla Ndlovu	
	zondag 25 januari		
1	Frouk Smal		
Bloemen	Frouk Smal		

Agenda december 2025 / januari 2026

zondag 7 december 2de Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 9 december	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 14 december 3de Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 16 december	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 21 december 4de Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 23 december	9:00-13:00	Kerkkantoor
donderdag 25 december Kerstfeest	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
zondag 11 januari	10:00	Eredienst Ds. T van Wyk Koffiedrinken
dinsdag 13 januari	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 18 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 20 januari	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 25 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 27 januari	9:00-13:00	Kerkkantoor

Verjaardagen december 2025 / januari 2026		
maandag 1 dec	Yolanda Dreyer	082 893 2104
donderdag 11 dec	Paul Reinten	083 377 7277
maandag 22 dec	Co Van Lint	082 464 5250
donderdag 25 dec	Pieter Kruger	
maandag 29 dec	Ernest de Jong	082 455 1803
vrijdag 2 jan	Ferry van der Kuil	082 336 1035
maandag 5 jan	Martine Letterie	079 987 3919
donderdag 8 jan	Wikus Kruger	082 336 9603
vrijdag 9 jan	Janny van den Eijkel	072 197 0077
vrijdag 23 jan	Peggy Mijne	076 142 1665
maandag 26 jan	Gerhard Botha	083 407 9651
zaterdag 31 jan	Johan van Staden	082 928 5874

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 082 336 1035 Ferdi@estruct.co.za
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com